

ציון צפירי, העולם הזה

אהרון טייטלמן:

**„כשנכנסתי לבנק, הפכתי
משע לגיבור לאומי!“**

אהרון טייטלמן שוחרר מן הצורך להשיב לחלק מסעיפי האישים, שהגישה נגדו המדינה על התנהגותו בעת שכיחן כסמנכ"ל משרד-התיירות. מייד אחריכן שוחחתי עם טייטלמן, שנשמע שיכור-ניצחון, אם כי ברר היטב את מילותיו, עד שיוכל לדבר עם סיום מישפטו, בחודש הבא.

● **נר?**
איך ההרגשה? יש פה רשימה ארוכה של אנשים ששכחו בשנה האחרונה את הקידומת לראשון-לציון (מקום מגוריו של טייטלמן) ופיתאום נזכרו, כשעות האחרונות.

● **מה הם אומרים לך? שהם מכים על הטא?**

מישפט

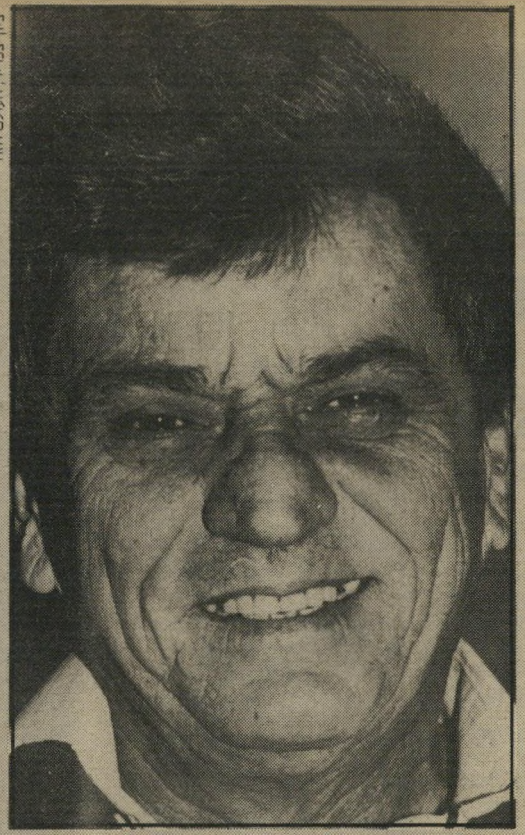
לא, פשוט מטלפנים בצורה טבעית, כאילו דבר לא קרה. הלכתי היום לבנק — אולי הליכה של כמה מטרים. אנשים ממש נישקו אותי פיסית, בירכו אותי — אני לא מגזים. כשנכנסתי לבנק, הפכתי לגיבור לאומי ממש!

● **עמיתך במפלגה הליברלית טילפנו?**

היתה לי שיחה טובה עם חברי-הכנסת בני שליטא. נו, גם הוא הואשם בזמנו בשוחר מיני. גם חברי-הכנסת דן תיכון ואריאל ויינשטיין טילפנו. חברי-הכנסת-לעשבר יהודה פרח התנהג מעל ומעבר. הרגישו זאת.

● **ומה עם אברהם שריר? השר שהביא אותך למישרד-התיירות, ושקומם נגדו ונגדך את ועד-העובדים?**

הוא התקשר. הוא מתקשר כל הזמן. לפני ישיבה של בית-המישפט הוא לא שוכח לאחל לי „בהצלחה“, ואחריה, הוא מתעניין מאוד לדעת מה קרה. איכפת לו. (דפנה ברק)

ציון צפירי, העולם הזה

יצחק („איצ'ה“) גולן:

**„אני שוקל לאסור
על כולם לעשן!“**

קבוצה של תלמידי שביעיות ושמיניות מכפר-הנוער בן-שמן כתבו מיכתב לאחד העיתונים, ובו התלוננו על כך כי אוסרים עליהם לעשן בכפר-הנוער ונוקטים נגדם אמצעי-ענישה כשהם נתפסים בעישון. זאת למרות שעובדי כפר-הנוער, המחנכים ואף מנהל-המוסד מעשנים.

פניתי אל מנהל כפר-הנוער בן-שמן, יצחק („איצ'ה“) גולן, ושאלתי אותו כיצד הוא מתייחס למיכתב-התלונה.

אני מתייחס אליו ברצינות. ביקשתי לפגוש את כותבי המכתב כדי לשוחח איתם, אבל אז הסתבר שלמרות שהתלמידים מודעים עם הכתוב במיכתב, הם לא כתבו אותו.

● **אז מי כתב?**
אף אחד לא יודע, אבל זה לא חשוב. הבעיה ישנה.

● **מדוע אתם אוסרים על נערים ונערות בני 18 לעשן? אני מבינה שיש חוקים, אבל אפשר לשנות אותם.**

הורי התלמידים שלנו שולחים אותם לכפר כדי שנקפיד על דברים מסויימים ונחנך לדברים מסויימים. ההורים לא יהיו מאוי שרים מזה שהילדים שלהם מעשנים, ואנחנו משתדלים לחוקק חוקים ומבקשים שיכבדו אותם. כשיגמרו ללמוד במוסד וירצו לעשן — שיהיה להם לכריאות.

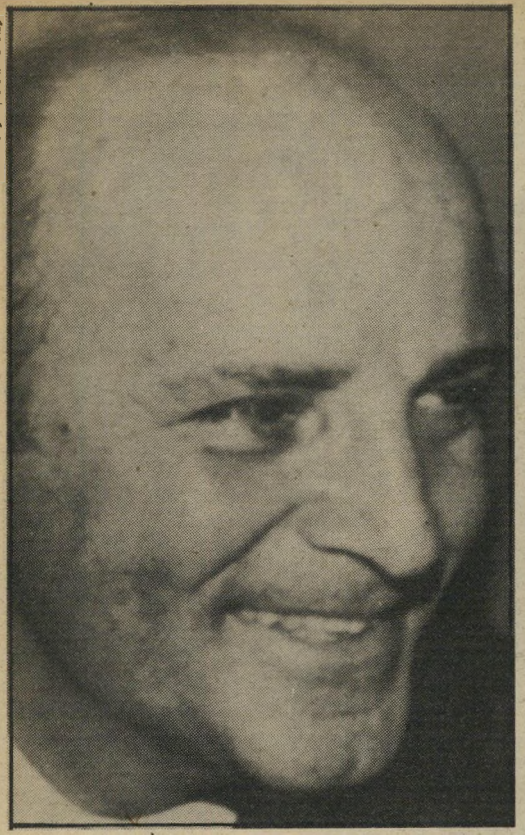
● **ומה באמת עם הדוגמה האישית?**

אני לא יכול לאסור על אנשים מבוגרים לעשן. אבל יש הוראה ברורה לכל העוברים שלא לעשן במקומות-ריכוז של הילדים. בחדרי-האוכל, למשל, אחרי ארוחה, יש בינינו מי שמתים לסיגריה — ומי כמון מבין את זה — אבל לא מעשנים. מתאפקים.

● **ואולי, בעיקבות המיכתב, תעשו משהו דראסטי מי באמת, ותראו לתלמידים שלכם שנאה דורש גם נאה מקיים, ותפסיקו בולבם לעשן לגמרי?**

תתפלאי, אבל אני שוקל את זה, וכבר התחלתי לדבר עם העובדים. (דן ארנה שמי)

חינוך

ציון צפירי, העולם הזה

יואל זילברג:

**„הקהל דורש מישחק טוב
יותר, תפאורה, אפקטים!“**

אוהבית-אטרון צעירים, המצטערים על כל ההצגות שלא ראו כשהיו עוד יותר צעירים, אל להם לדאוג. התיאטרון, כמו ההיסטוריה, חוזר על עצמו.

המחזות הקלאסיים מוצגים ממילא כל כמה שנים, ועכשיו נזכרים אצלנו בכל מיני הצלחות מלפני 10, 15 ו-20 שנה, ועושים אותם שוב. בימים אלה ממש מוצגת ההצגה „אנשים קשים“ אחרי 15 שנים, וכמובן „מעגל הגיר הקווקזי“ אחרי 20 שנה, ואפילו את סאלח שבתי וטכלו לראות שוב. יואל זילברג חזר ארצה במיוחד כדי לביים מחדש את „בוטיק השקרים“ שהוצג כאן לפני שנים.

כיצד מחליטים להחזיר הצגה שרצה לפני שנים, מה הקריטריונים להעלאה מחדש, שאלתי את יואל זילברג.

אני מניח שיש הרבה סיבות לכך. הסיבה העיקרית היא הויכוח של ההצלחות. נזכרנו שכאשר בוטיק השקרים הורד מהבימה, הוא הורד מפני שלשחקנים נמאס, אבל היה לזה פוטנציאל להמשך ההצלחה. אני מניח שמאותה הסיבה החזירו את האידיוט'ס, את שלמה המלך ושלמי הסנדלר, ואחרים.

● **האם חוזרים לפעמים על הצגה שלא הצליחה בעבר?**

לעיתים נדירות, אבל כן. אני זוכר מחזה של פינטר, שהיה בזמנו חרישני מאוד ולא הובן על-ידי הקהל. אחרי כמה שנים הוחלט שהקהל התבגר, והעלו אותו מחדש, והוא די הצליח.

● **מה זה קהל „התבגר“? הקהל גם מתחלף, אני מניחה. איזה הבדלים אתה רואה בין הקהל של שנות ה-60 ותחילת ה-70 לבין הקהל של היום, אם בכלל?**

אני חושב שהקהל שלנו מאוד התפנק בשנים האחרונות. ההתחרות בין התיאטראות גדולה. עושים הצגות בתקציבים

תיאטרון

גדולים מאוד, הפקות עשירות. הקהל רוצה לראות על הבימה מה שהוא לא יכול לראות בחיים. הוא רוצה אפילו לשבת טוב. נגמר עידן האולמות המצוקמקים. לא הכל טוב לו. הקהל של היום הוא בררני.

● **מבחינת החומר?**

יותר מבחינת הגשת החומר. הוא דורש מישחק טוב, תפאורה עשירה, אפקטים. חלק מהקהל גם נופע לחו"ל ורואה שם דברים מדהימים. הוא רוצה בזה גם פה.

● **ואם הקהל בליכך השתנה והתפנק, ואתה נותן לו הצגה שנתת לפני הרבה שנים, מה אתה משנה? איפה אתה מפנק אותך?**

הפעם, בעיקר, עברתי על ליטוש השפה. הכנסנו סלנג עכשווי, שיפצנו תפאורה והוחלפו השחקנים שהיו אז. ביטור זו אותה ההצגה, אבל קצת יותר עשירה ומפוארת. עכשיו נראה איך יקבל הקהל של היום את מה שהצליח לפני שנים. (דניאלה שמי)